

நாவலர் நாட்டார் தமிழ் உரைகள்

1

சிலப்பதிகாரம்

புகார்க் காண்டம்

உரையாசிரியர்

நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்

பதிப்பாசிரியர்

பேராசிரியர் பி. விருத்தாசலம்

பதிப்பாளர்

கோ. இளவழகன்

நூற் குறிப்பு

நூற்பெயர்	: நாவலர் நாட்டார் தமிழ் உரைகள் - 1
உரையாசிரியர்	: நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்
பதிப்பாசிரியர்	: பேராசிரியர் பி. விருத்தாசலம்,
பதிப்பாளர்	: கோ. இளவழகன்
முதற்பதிப்பு	: 2007
தாள்	: 18.6கி. என்.எஸ்.மேப்லித்தோ
அளவு	: 1/8 தெம்மி
எழுத்து	: 11 புள்ளி
பக்கம்	: 32 + 320 = 352
நூல் கட்டமைப்பு	: இயல்பு (சாதாரணம்)
விலை	: உருபா. 330/-
படிகள்	: 1000
நூலாக்கம்	: பாவாணர் கணினி தி.நகர், சென்னை - 17.
அட்டை வடிவமைப்பு	: மு. இராமநாதன், வ. மலர்
அச்சிட்டோர்	: வெங்கடேசுவரா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ் ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை - 6.
வெளியீடு	: தமிழ்மண் பதிப்பகம் 2, சிங்காரவேலர் தெரு, தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017. தொ.பே. 2433 9030

**நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
124 ஆம் ஆண்டு
நினைவு வெளியீடு**

வழங்கி இரு

1. முனைவர் கு.திருமாறன்
2. முனைவர் இரா.கலியபெருமாள்
3. பேராசிரியர் சண்முகமாரி ஐயா
4. பேராசிரியர் நா.பெரியசாமி
5. முனைவர் பி.தமிழகன்
6. முனைவர் மு.இளமுருகன்

பதிப்பாசிரியர் உரை

புனல் பரந்து பொன்கொழிக்கும் மலைத்தலைய கடற்
காவிரியை இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் கானல் வரியில்,

வாழியவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்கும் தாயாகி,
ஊழியுய்க்கும் பேருதவி ஒழியாய்வாழி காவேரி
உழியுய்க்கும் பேருதவி ஒழியாதொழுகல் உயிரோம்பும்
ஆழியாள்வான் பகல்வெய்யோன் அருளேவாழி காவேரி

என்று புகழ்ந்து பாடுவார். காவிரித்தாயின் உலகு புரந்தாட்டும்
உயர்பேரொழுக்கம் காரணமாக இன்றைய கரூர், திருச்சி,
தஞ்சை, திருவாரூர், நாகப்பட்டினம் ஆகிய மாவட்டங்களை
உள்ளடக்கிய பண்டைய சோழவளநாடு

“ சோழவளநாடு சோறுடைத்து”

எனவும்,

“ சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
ஆயிரம் விளையுட் டாகக்
காவிரி புரக்கும் நாடுகிழ வோனே”

பொருநராற்றுப்படை 246 - 248 எனவும்,

“ ஒருபிடி படியுஞ் சீறிடம்
எழுகளிறு புரக்கும் நாடுகிழ வோயே” (புறநானூறு-40)

எனவும் புலவர் பெருமக்களால் பாராட்டப்பெறுவதாயிற்று.
இவ்வாறு, கரும்பல்லது காடறியாப் பெருந்தண்பணைகள்
நிரம்பிய சோழநாட்டில், தஞ்சாவூருக்கு வடமேற்கே பத்துக்கல்
தொலைவிலுள்ள **நடுக்காவிரி** என்னும் சிற்றூரில் திருவாளர்
வீ.முத்துச்சாமி நாட்டார் திருமதி தைலம்மை இணையருக்கு
மூன்றாவது மகனாக 12.04.1884 இல் பிறந்த பெருமைக்குரிய
வர்தாம் நாவலர், பண்டித ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்
களாவார். அவர் ஆசிரியர் எவருடைய துணையுமில்லாமல்
தாமே படித்து, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய **பிரவேச பண்டிதம்**,
பால பண்டிதம், **பண்டிதம்** ஆகிய மூன்று தேர்வுகளையும்
முறையே 1905, 1906, 1907 ஆகிய மூன்றே ஆண்டுகளில் எழுதி

முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார். அதனால் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற விழாவில் பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் நாட்டார் ஐயாவிற்குப் பொற்பதக்கம் அளித்தும், தங்கத்தோடா அணிவித்தும் சிறப்புச் செய்தார். அதுகாரணமாக நாட்டார் ஐயா அவர்கள் தாமே பயின்ற தமிழ்ப் பேராசான் என்று நாட்டு மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப் பெற்றார். திருமுருகாற்றுப்படை கல்வி கேள்விகளிலும், தவத்திலும் சிறந்த முனிவர்களைப் பற்றி

“யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர்; கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர்”

திருமுருகாற்றுப்படை 132-134)

என்று சிறப்பித்துக் கூறும், அவர்களைப் போன்று வீறுசான்ற அறிவு நிரம்பிய நாட்டார் அவர்கள்

“ கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே”

(தொல்.பொருள்.மெய்ப்பாட்டியல் - 9)

என்று தொல்காப்பியர் கூறிய பெருமிதம் உரையவராய் விளங்கினார்.

1907-இல் பண்டிதம் பட்டம் பெற்ற நாட்டார் ஐயா அவர்கள் 1908-இல் திருச்சிராப்பள்ளியில் நடைபெற்று வந்த எஸ்.பி.ஜி.கல்லூரியிலும் (அக்கல்லூரி இப்பொழுது பிசப் ஈபர் கல்லூரி என்று வழங்கப் பெறுகின்றது) 1909-ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூரில் உள்ள தூயமைக்கேல் உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் வேலைபார்த்தார்; மீண்டும் திருச்சி எஸ்.பி.ஜி. கல்லூரியில் 1910-இல் பணியில் சேர்ந்து 1933 வரை இருபத்து இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அக்கல்லூரி 1933-இல் மூடப்பெற்றது. அதன்பின் இராசா சர்.அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களின் அன்புநிறைந்த அழைப்பினை ஏற்று, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில், தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார்; அங்கே, 1933 முதல் 1940 வரை ஏழாண்டுகள் பணிபுரிந்து ஓய்வுபெற்றார். ஓய்வு பெற்ற பின் தஞ்சையில் வந்து குடியிருந்த நாட்டார் ஐயா அவர்கள் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் செந்தமிழ்ப் புரவலர், தமிழவேள் தவே. உமாமகேசுவரனார் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கக் கரந்தைப் புலவர்

கல்லூரியில் ஊதியம் எதுவும் பெற்றுக் கொள்ளாமல் மதிப்பியல் முதல்வராக 02.07.1941 முதல் 28.03.1944-இல் அவர் இறக்கும் நாள் வரையில் பணிபுரிந்தார்.

நாட்டார் ஐயா அவர்கள் தம்முடைய வாழ்நாளில் அறிஞர் பெருமக்களால் மிகுதியும் மதிக்கப்பெற்றார். இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடு பட்ட பெருமை மிக்க திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் “செந்தமிழ்ச்செல்வி” என்னும் தமிழராய்ச்சித் திங்களிதழை நடத்தி வந்தது; அந்த இதழ் இன்றும் காலந்தவறாமல் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வருகின்றது. அந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பாளர்களாக முதலில் திருவரங்கனாரும், அவருக்குப்பின் அவர் தம்பி தாமரைத் திரு வ.சுப்பையா பிள்ளை அவர்களும் விளங்கினர். மறைமலை அடிகளாரின் மகள் நீலாம்பிகை அம்மையாரின் கணவர் திருவரங்கனார் ஆவார். ஆயினும், செந்தமிழ்ச்செல்வியின் இதழாசிரியர் கூட்டத்து உறுப்பினராகவும் தலைவராகவும் நாட்டார் ஐயா அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டமைக்கு ஐயா அவர்கள் செந்தமிழ் மொழிக்கும், சைவ சமயத்திற்கும் செய்துவந்த தொண்டுகளே காரணம் ஆகும். தொண்டை மண்டலத்தில் வாழ்ந்த குடிமக்களுள் சேக்கிழார் வழிவந்த தொண்டை மண்டல முதலியார்கள் இன்றைக்கும் பெருஞ்சிறப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் நடத்திவந்த சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்திற்கு நாட்டார் ஐயா அவர்கள் பல ஆண்டுகள் தலைவராக இருந்தார் என்பது பெருமைக்குரிய செய்தி ஆகும். 1940-இல் சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாட்டில் நாட்டார் ஐயா அவர்களுக்கு நாவலர் என்னும் பட்டம் வழங்கப்பெற்றது. 28.3.1944-இல் நாட்டார் ஐயா தம் பூத உடம்பை நீத்துப் புகழுடம்பைப் பெற்ற போது அவரை அடக்கம் செய்த இடத்தில் கோயில் ஒன்று எழுப்பப் பெற்றது. அக்கோயில் நாட்டார் திருக்கோயில் என்று தமிழன்பர்களால் பெருமையுடன் அழைக்கப் பெறுகின்றது. நாட்டார் ஐயா அவர்கள் 1921-இல் தம்முடைய முப்பத்து ஏழாம் வயதில் தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று உருவாக வேண்டும் என்றும், அதற்கு முன்னோடியாகத் திருவருள் கல்லூரி என்னும் பெயரில் கல்லூரி ஒன்று நிறுவவேண்டும் என்றும் கருதி அதற்குரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள். அக்கல்லூரி நிறுவுவதற்குத் தமிழ்நாட்டில் தன்மானப் பேரியக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவரும், பகுத்தறிவுப் பகலவனாக விளங்கியவரும் ஆகிய தந்தை பெரியார் அவர்கள்

உருபா 50/- நன்கொடை வழங்கினார்கள் என்பது பெருமைக்குரிய வரலாறு ஆகும். இவ்வாறு நாட்டார் ஐயா அவர்கள் 1921-இல் நிறுவ விரும்பிய திருவருள் கல்லூரி, 71 ஆண்டுகள் கழிந்ததற்குப் பிறகு **நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் திருவருள் கல்லூரி** என்னும் பெயரில் தனித்தமிழ்ப் புலவர் கல்லூரியாகத் தஞ்சாவூரில் **14.10.1992இல்** தொடங்கப் பெற்று இன்று வரையில் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக மிகச் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வாறு, தமிழ்நாட்டில் புலவர் ஒருவரின் பெயரால் திருக்கோயில் கட்டப்பெற்றதும், கல்லூரி நிறுவப் பெற்றதும் நம் நாட்டார் ஐயா அவர்களுக்கு மட்டுமே.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க நாட்டார் ஐயா அவர்கள் எஸ்.பி.ஜி.கல்லூரியிலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியிலும் பணிபுரிந்த காலத்தில் வேளிர் வரலாற்று ஆராய்ச்சி, நக்கீரர், கபிலர், கள்ளர்சரித்திரம், கண்ணகி வரலாறும் கற்பு மாண்பும், சோழர் சரித்திரம் என்னும் ஆறு வரலாற்று நூல்களை எழுதினார்; அகநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதல் இருபத்தாறு காதைகள்; திருவிளையாடல் புராணம், இன்னா நாற்பது, களவழி நாற்பது, கார்நாற்பது, திரிகடுகம் ஆகிய கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலிய பிற்கால நூல்கள் ஆகிய **பதின்மூன்று நூல்களுக்கு** உரை எழுதினார்; அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, தண்டியலங்காரம், யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகிய **மூன்று நூல்களுக்கும் உரைத்திருத்தங்கள்** செய்தார். அத்துடன் திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையத்திலிருந்து ஆற்றிய **இலக்கியப் பேருரைகள், கட்டுரைத்திரட்டு** என்னும் பெயரில் **இரண்டு தொகுதிகளாக** வெளியிடப்பெற்றன; மேலும், நாட்டார் ஐயா அவர்கள் பல்வேறு மாநாடுகளிலும், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் முதலிய தமிழ்க் கழகங்களின் ஆண்டு விழாக்களிலும் ஆற்றிய உரைகளும், பல சங்கங்களின் விழா மலர்களில் எழுதிய கட்டுரைகளும் **நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் கல்வி, கலை, பண்பாட்டு அறக்கட்டளையினரால்** நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் இலக்கணக் கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுக் கட்டுரைகள் என்னும் பெயர்களில் மூன்று நூல்களாக வெளியிடப்பெற்றன. இப்பொழுது, தமிழ் மொழிக் காவலர் திரு கோ.இளவழகன் அவர்களால் மிகவும் அரிதின் முயன்று திரட்டப் பெற்ற நூல்களும், கட்டுரைகளும் தமிழ்மண் பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப் பெறுகின்றன. அவை, பின்வருமாறு

1. திரிகடுகம் - ந.மு.வே.உரை
2. மணிமேகலை வரலாறு
3. தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகள்
4. நாவலர் நாட்டார் நாட்குறிப்பு முதலியனவாம்.

இவ்வாறு, நாட்டார் ஐயா அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் வெளிவந்த ஆண்டுகளைப் பற்றிய விவரம் வருமாறு:

1. வேளிர் வரலாற்று ஆராய்ச்சி - 1915
2. நக்கீரர் - 1919
3. கபிலர் - 1921
4. கள்ளர் சரித்திரம் - 1923
5. இன்னா நாற்பது
6. களவழி நாற்பது
7. கார் நாற்பது
8. ஆத்திகுடி
9. கொன்றை வேந்தன்
10. வெற்றி வேற்கை
11. மூதுரை
12. நல்வழி
13. நன்னெறி
14. கண்ணகி வரலாறும் கற்பு மாண்பும் - 1926
15. சோழர் சரித்திரம் - 1928
16. பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடல் புராண உரை - 1925 - 31
17. அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு உரைத்திருத்தம் - 1940
18. தண்டியலங்காரப் பழைய உரைத்திருத்தம் - 1940
19. யாப்பருங்கலக்காரிகை உரைத்திருத்தம் - 1940
20. கட்டுரைத் திரட்டு முதல் தொகுதி - 1941
21. சிலப்பதிகார உரை - 1940-42

22. மணிமேகலை உரை - 1940 -42
23. அகநானூறு உரை - 1942-1944
24. கட்டுரைத் திரட்டு - இரண்டாம் தொகுதி - 1942
25. நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் இலக்கணக் கட்டுரைகள் - 2006
26. நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் இலக்கியக் கட்டுரைகள் - 2006
27. நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் சொற்பொழிவுக் கட்டுரைகள் - 2006
28. திரிகடுகம் உரை - 2007

தமிழக அரசு நாட்டார் ஐயா அவர்களின் நூல்களை நாட்டுடைமையாக்கியதன் பயனாகப் பல பதிப்பகத்தார்களும் நாட்டார் நூல்களைப் பதிப்பிக்க முன் வந்துள்ளனர். அவ்வகையில் இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் சிறை சென்ற தமிழ்மொழிக் காவலர் திரு கோ.இளவழகன் அவர்கள் தம்முடைய தமிழ்மண் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக நாட்டார் ஐயா அவர்களின் நூல்கள் அனைத்தையும் இருபத்து நான்கு தொகுதிகளாக இப்பொழுது வெளியிடுவது மிகவும் மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கின்றது. அவர் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர், திரு.வி.க., யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் அறிஞர் ந.சி.கந்தையா பிள்ளை, வெ.சாமிநாத சர்மா, சாத்தான்குளம் அ. இராகவன், பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரையார் முதலிய தமிழறிஞர்களின் நூல்கள் மற்றும் தொல்காப்பிய பழைய உரைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர். அவர் இப்பொழுது நாட்டார் ஐயா அவர்களின் நூல்கள் அனைத்தையும் ஒரு சேர வெளியிடுவது மிகவும் துணிவான செயல் ஆகும். அவருடைய முயற்சி காரணமாகத் தமிழகப் பதிப்புத்துறை வரலாற்றில் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தைப் போலவே தமிழ்மண் பதிப்பகமும் பலநூறு ஆண்டுகளுக்குத் தமிழறிஞர்களால் புகழ்ந்து பாராட்டப் பெறும். அவரது இந்த முயற்சி இமயமலையைப் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் வங்காள விரிகுடாவில் வைப்பது போன்ற அரிய பெரிய முயற்சி ஆகும்.

“ எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப; எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்” (திருக்குறள் 666)

என்னும் குறளுக்குத் திரு கோ.இளவழகன் அவர்களே தக்கதோர் எடுத்துக் காட்டாவார். அவர் வாழ்க, அவர் முயற்சி வெல்க என்று நான் வாயார மனமார வாழ்த்துகின்றேன். தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் நாட்டார் ஐயாவின் நூல்கள் இடம் பெறுமாறு செய்ய வேண்டுவது தமிழறிஞர்களின் கடமை ஆகும். அதுபோலவே தமிழக அரசால் நடத்தப்பெறும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள நூலகங்கள் அனைத்திலும் ந.மு.வே.நாட்டார் ஐயா அவர்களின் நூல்கள் இடம்பெறுமாறு செய்யும் படி தமிழக அரசை அன்புடன் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

17.07.2007

பேராசிரியர் பி.விருத்தாசலம்
நிறுவனர்

நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் திருவருள் கல்லூரி,
கபிலர் நகர், வெண்ணாற்றங்கரை,
தஞ்சாவூர் - 613 003.
தொ.பேசி : 04362 252971

அணிந்துரை

தமிழர்க்கு வாய்த்துள்ள முதல் பெருங்காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். தண்டியலங்காரம் என்னும் அணியிலக்கணநூல், ‘காப்பியநூல்’ அமைதியை அருமையாகக் கூறுகிறது. “பெருங்காப்பிய நிலையே பேசுங்காலை, வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருள் என்றிவற்றின் ஒன்று ஏற்புடைத்தாகி முன்வர இயன்று” என்று தொடங்கி விரித்துக் கூறும் காப்பிய இலக்கணம், முற்றாகத் தன் அமைதியால் தந்த காப்பியம், சிலப்பதிகாரமே என்பதை மேலோட்டமாகக் காண்பாரும் அறியக்கூடும்.

“இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பல்” என்னும் நெறிக்கு ஒப்பிலாச் சான்றாக அமைந்தது, சிலப்பதிகாரமே என்றும், அதனை வடித்து இலக்கண வார்ப்படமாக்கியது தண்டியலங்காரமே என்றும் கொள்ளலாம்.

‘சிலம்பு’ - அணிகலப் பெயர். அப்பெயர் ஒலியால் பெற்றது. சிலம்புதல் - ஒலித்தல்.

சிலம்பு, மலையின் பெயர்களுள் ஒன்று; பல்வகை ஒலி களைத் தன்னகத் துடைமையை அன்றித் தன் எதிரொலியால் பெற்ற பெயரதும் அது.

சிலம்பு, தமிழரின் வீரப் போர் விளையாடல்களுள் ஒன்று. கம்பும் கம்பும் மோதுதலால் பெற்ற ஒலிப் பெயர் அது.

சிலம்பு என்னும் ஒலியை ஓயாது உடைமையால் சிலம்பி (சிலந்தி) என ஓர் உயிரியும், சிலம்பிக்கூடு (சிலந்திக்கூடு) என அதன் பன்மாண் பின்னல் வலையும் பெயர் பெற்றன.

“ வான்குருவியின் கூடு வல்லரக்குத்தொல் கறையான்
தேன் சிலம்பி யாவர்க்கும் செய்யரிதால்”

என்பது ஔவையார் தனிப்பாடல்களுள் ஒன்று.

தினைக்கதிர் மல்கு கொல்லையில், தீஞ்சொல் இளங்கிளி

சிலம்பும்;

பூம்புனல் வளாகத்தில் புள்ளினம் சிலம்பும்;

நல்ல அரும்பு தேன்வழியும் காலையில் வண்டு சிலம்பும்;
மனைகள் தோறும் மகளிர்தம் வள்ளைப்பாட்டின்
(உலக்கைப்பாட்டின்) மங்கலம் சிலம்பும்;

என்பது கம்பர் காட்டும் சிலம்புச் சீர்மை.

“தினைச் சிலம்புவ தீஞ்சொல் இளங்கிளி”

என்னும் பாடற்செய்தி இது.

சிலம்பரசன், சிலம்பரசி, சிலம்பாயி இன்னவை சிலம்பொடு
கூடிய பெறலரும் பெயர்கள்!

“ அம் பொற்சிலம்பி அரவிந்தத் தாளணியும்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு”

என்பதும் புகழ்வாய்ந்த தனிப்பாடலின் பின்னிரண்டடிகள்.

அழகர் மலையில் வீழ்ந்ததோர் ஆறு - அருவியும் ஆயது.
அது,

“ நிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாறு”

எனப்பட்டது.

‘சிலம்பு’ என்பது ‘சிலப்பதிகாரம்’ என்னும் பெயரை
அன்றி, வேறு எவ்விடத்தும், ‘சிலப்பு’ என வல்லெழுத்து
(ம > ப்) மாற்றம் பெற்றது இல்லை.

வரம்பு - வரப்பு, பரம்பு - பரப்பு, குரங்கு - குரக்கு என
‘வலிக்கும் வழி வலித்தல்’ என்னும் இலக்கணம் பெற்று வந்தது
இல்லை அது. இரும்பு - இருப்பு, செம்பு - செப்பு என மக்கள்
வழக்கில் வருவது போலச் சிலம்பு, சிலப்பு ஆனதும் இல்லை.
‘வலியா வழி வலித்தல்’ என ஆக்கவா, அடிகள் சிலப்பதிகாரம்
எனப் பெயரிட்டார்? அல்லது,

“சிலம்பு > சிலப்பு’ என வலித்தல் விகாரம் பெற்றது”
என்று, இலக்கணவாணர் சொல்லிக் கொள்வதற்காகவோ
பெயரிட்டார்?

ஏதோ ஒரு பாரிய நோக்கு இருந்தால் அன்றிச், சிலம்பைச்
சிலப்பு ஆக்கி நெற்றிச் சூடு போட்டிருக்கமாட்டார்?

மென்மையான ஒலியினது சிலம்பு;

மெல்லியலார் அணிவது சிலம்பு;

மணநாளுக்கு முற்படச் செய்யும் ‘சிலம்பு கழி நோன்பு’

வழியாகக் கன்னிமை நீங்கித் தாய்மைத் தெய்வக் கோலம் காட்டுவதற்காகத், தான் ஒதுங்கிக் கொள்வது சிலம்பு. ஒதுங்கிய சான்றாம் விழாக் கொண்டு, மங்கல விழாக்கண்டு, ஒலியும் தலையும் காட்டா வகையில் பொதியுள் (பையுள்) அடங்கிக் கிடந்தும், அடங்கா வன் கொடுஞ்செயல்கள் எத்தனை எத்தனை செய்கின்றது?

சிலம்பு திருடியவன் என்று திருட்டறியா ஒருவன் கொல்லப்பட்டானே!
அவனை இழந்தாள் அவல அரற்றால்,
அரசனும் அரசியும் அவலப்பட்டனரே!
அடைக்கலம் இழந்தேன், இடைக்குல மக்காள் என மாதரி எரிபாய்ந்து இறந்தனளே!

மதுரைக்குத் தாயாய்த் தாங்கி வந்த காவுந்தி ஐயை உண்ணா நோன்பு இருந்து உயிர் நீத்தனரே!
அவலச் செய்தி, மாடலன் வழியே அறிந்த கோவலன் தாயும், கண்ணகி தாயும் பெரும் பிறிது உற்றனரே!
கோவலன் தந்தையும், கண்ணகி தந்தையும் துறவு பூண்டனரே!

‘ஆடல் பாடல் அழகு’ என்னும் மூன்றன் கொள்கலமாகத் திகழ்ந்த மாதவியார், தாம் அறவணவடிகள் அடியடைந்து துறவு கொள்ளும் அளவில் ஒழியாமல், “ஆடவர் கண்டால் அகறலும் உண்டோ?” என்னும் அழகுப் பிழம்பு மணிமேகலையாரைக்,

“கோதைத்தாமம் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம்”

புகுவித்ததே!

இன்றும் என்ன! ஆயிரம் பொற் கொல்லர் கண்ணகியார் அமைதியுற வேண்டி, ஆடு மாடு கோழி என உயிர்ப்பலி ஊட்டினரே! (ஆயிரம் பொற்கொல்லரை உயிர்ப்பலி ஊட்டினர் என்பது உரையாளர் செய்த பிழை; ஆயிரம் பொற்கொல்லர் உயிர்ப்பலி ஊட்டினர் என்பதே அடிகள் வாக்கு! இரண்டன் உருபு (ஐ) விரிக்க என்ற பிழையால், தீராக் கறையாக இன்றும் நிலைபெறுகின்றது)

இவ்வன் கண்மைகளையெல்லாம் கண்ணராவிசளையெல்லாம் முகத்தில் முத்திரையிட்டுக் காட்டுவதே சிலப்பதிகாரப் பெயரீடு!

ஏன், இவ்விளக்கம்?

நூலாசிரியன் நுண்ணோக்கு அறிந்தார் - அறிந்து உரை காண வல்லார் - அருமை சுட்டுதற்கேயாம்!

எவ்வளவு பேரும் பெருமையும் மிக்காரையும் மயக்கவல்லது நூல் நுட்பம் என்பதை நோக்கிச், சிலம்பு முதலிய வற்றைக் கற்றல் கடனெனக் கூறுதற்கே இப்பெயரீட்டு விளக்கமாம் என்க.

தமிழ்வள உரைப்பரப்பில் மூவர்க்குத் தனிச்சிறப்பாம் இடம் உண்டு. அம்மூவர் அடியார்க்கு நல்லார், யாப்பருங்கல விருத்தியார், நச்சினார்க்கினியர் என்பார். முக்கடல் அன்ன முத்தமிழ் விளக்கப் பேருரைஞர் இம்மூவர். இவர்தம் உரை விளக்கம் நமக்கு வாயாக்கால் நம் முந்தையர் முழுவளம் அறிதற்குத் தானும் கருவி இல்லாமல் சுருக்க முற்றிருக்கும் என்பது வெள்ளிடை மலையாம்.

இச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு முதற்கண் நமக்கு வாய்த்தது அரும்பொருள் உரையாம். அவ்வுரையை முழுதுற ஏற்று நடையிடுவது அடியார்க்கு நல்லார் உரை. அவ்வடியார்க்கு நல்லாரின் பாரித்த உரைதானும் நமக்கு முழுவதாகக் கிடைத்திலது. கிடைத்த அளவானே நலம் கொள்ளும் நலப் பாட்டின் அளவு - சிறப்பு என்பதை இந்நூல் இப்பதிப்பில் முகவுரைக் கண், கண்டு கொள்க.

அடியார்க்கு நல்லார் உரைவளம் நலம் பெறுதற்கு ஊற்றுக் கண்ணாக இருந்தவர் பொப்பண்ண காங்கேயர் என்பார். இதனை உரைச் சிறப்புப் பாயிரம் சுட்டுகின்றது. “காற்றைப் பிடித்து” என்னும் பாட்டு அது. இக் காங்கேயன், ஈழத்துக் காங்கேயன் துறையினர் என்பதை விளக்கும் நூல், ‘அடியார்க்கு நல்லார்’ என்னும் அரிய ஆய்வு நூலாகும்.

“ தமிழருடைய பழைய கலைநாகரிகத்தை இறவாமல் பாதுகாத்த பெருமை இளங்கோவடிகட்குரியது”

“ நுட்பமாகிய இசை நாடகப் பகுதிகளை விளக்கு வதற்கு முயன்ற வகைமையால் அரும்பத உரையா சிரியர்க்கே அனைவரும் கடப்பாடு உடையர் ஆவர்”

“ இதன் கண்ணுள்ள இசை நாடகப் பகுதிகள் யாவும் நன்கு விளக்கப் பட்டன என்றல் சாலாது. அவற்றை அறிதற்குக் கருவியாகிய நூல்கள் இறந்தொழிந்

தமையின் உரையாசிரியர்களே பலவற்றை விளக்காது
சென்றனர்“

- என்பன முகவுரைக் கண் நாவலர் வழங்கும் அரிய குறிப்பு
களுள் சில. “இந்நூலின் மூலமும் உரைகளும் ஐயரவர்களால்
பதிப்புத்தோறும் திருத்தம் பெற்றுளவேனும், அவை பின்னும்
திருந்த வேண்டிய நிலையில் இருந்தன” என்று சுட்டுதல்,
நாவலர் தம் உரையால் நலம் பெற்ற சில திருத்தங்களைச்
சுட்டுவதாம்.

இப்புத்துரைப் பதிப்பில் தானும் திருந்த வேண்டும்
இடங்களும் உண்டு என்பதற்கு, ஒரு சான்று காட்டுவோம்.
முன்னைப் பதிப்பொன்று மீண்டும் பதிப்பிக்கப்படுங்கால்
அதுகாறும் வந்துள்ள அந்நூல் பற்றிய ஆய்வாளர் கருத்துக்
களில் தக்கவை உண்டாயின் அவற்றைப் பொன்னேபோல்
போற்றுதல் கடன் என்பதைச் சுட்டுதல் சாலும்.

வாழ்த்துக் காதையில் வள்ளைப் பாட்டு மூன்றுள். அவற்றுள்
இரண்டாம் பாடல் பாண்டியன் மாலையாம் வேப்பந்தாரும்,
மூன்றாம் பாடல் சேரன் மாலையாம் பனந்தோடும் சுட்டப்
படுகின்றன. முதற்பாடல் சோழனைப் பற்றியது. அதில் முறைப்படி
சோழன் மாலையாம் ஆர் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
ஆர் = ஆத்தி.

“ போந்தை வேம்பே ஆரென வருஉம்
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்”

என்பது தொல்காப்பியம்.

‘ஆர்’ இருந்தும் ஏடுபெயர்த்தவர் சீருற எண்ணாமல்
எடுத்த படியால், ‘ஆர் இரக்கும்’ என வரவேண்டியது ‘ஆரிக்கும்’
என்று வந்து ‘ஒலிக்கும்’ என்னும் பொருளும் கொண்டது.
சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியிலும் அச்சொல்
அப்பொருள் காட்டுவதாயிற்று. இதனை, ‘அகராதி நினைவுகள்’
என்னும் தம் சுவடியில், வையாபுரியார் சுட்டிக் காட்டினார்.
ஆயினும், உ.வே.சா. அவர்களின் பதிப்புகளிலும், புதுப்பதிப்பாம்
இப்பதிப்பிலும் ஏற்றில்லை. எம் கைவயம் இருந்து இதுகால்
திராவிடப் பல்கலைக் கழக ஆய்வுச் சுவடியாக உள்ள எ.ஆ.
கிருட்டிண பிள்ளை அவர்கள் எழுத்துப்படியில் ‘ஆர் இரக்கும்’
என்றே உள்ளமை சுட்டத்தக்கதாம். ‘சுவடிக்கலை’ என்னும் எம்
நூலில் இது விளக்கம் பெற்றது.

அரும்பத உரைகாரர், அடியார்க்கு நல்லார் உரைகளைத் தக்காங்கு அவ்வவ் விடத்து ஏற்றுப் போற்றுவதுடன், விளக்கங்களும் நாவலர் வரைகிறார். அவர்தம் உரை பொருந்தா இடம் காணின், அதனைத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டிப் பொருந்தும் வகையும் தெளிவாக்குகிறார். வடசொற்களை முன்னை ஆசிரியர் ஆண்டிருப்பின் தமிழாக்கச் சொல்லைச் சுட்டிச் செல்லுதல் இவ்வுரைச் சிறப்பாம்.

முந்தையர் உரைவாய்க்காத பன்னிரு பகுதிகளுக்கும் புத்துரைகண்டு பொலிவுறுத்துகிறார் நாவலர். அவர்தம் உரைநடை ஆற்றொழுக்கென அமைந்து தூய ஆழ்ந்த நீருள் மின்னும் பொன்னெனப் பொலிகின்றது.

நாவலர்தம் பேரருள் உள்ளம் ஓரிடத்து அவர் செய்யும் விளக்கக் குறிப்பால் புலப்படும். எடுத்துக் காட்டாம் எழிலினது அது.

ஆயிரம் பொற்கொல்லரைக் கொன்றமை, உரைபெறு கட்டுரையாலும், உரையாசிரியர்களாலும் சுட்டப்படுகின்றது. அதனைக் கூற வரும் நாவலர், அக் கொலையை உளங்கொளாமல் “மாவினால் ஆயிரம் பொற்கொல்லர் உருச் செய்து பலியிட்டனன் போலும்” என்று விளக்கம் வரைகின்றார். உரையாசிரியர் ‘இரண்டன் உருபு விரிக்க’ என்றது பிழை என உணராமல், உயிர்ப்பலி ஊட்டினான் எனக் கொண்டும், அதனை ஒப்புதல் இல்லாமல் உருகிய எழுத்து “மாவினால் உருச் செய்து” என்பது.

தம் உரைப்பதிப்பிற்கு முன்னர் எவரெவர் இந்நூற் பதிப்புச் செய்தார் என்பது காட்டலும், நூல் நிறைவில் அருஞ் சொல் முதலியவற்றின் அகரவரிசை அமைத்தலும், அவ்வரிசையில் வேண்டும் இடங்களில் தக்க விளக்கம் தருதலும், பதிப்பாளர் மேற்கொள்ள வேண்டிய வழிகாட்டல் செவ்வியதாம்.

தலைக்கோல் என்பது தலைக்கோலி என்னும் பட்டம் என்பதை விளக்கும் நாவலர், பழைய கல்வெட்டுகள் வழியாக அறியப் பெறும் தலைக் கோலியர் சிலரைக் கல்வெட்டுச் சான்றால் மெய்ப்பிக்கிறார்.

காப்பியம் குறிப்பிடும் செய்தியைச் சங்கநூல் பரப்பை அன்றி பின்னூல்கள் கொண்டும் தெளிவிக்கிறார்.

சொல் விளக்க நுணுக்கங்களைத் தெள்ளத் தெளியவும் சுருங்கவும் அமைக்கிறார். அகவை = உட்பட்டது; “பிறர் நெஞ்சு புகுதல்” - புகுதல் = ஆளக் கருதுதல்; உரிமை = இல்லக்கிழத்தி;

ஒட்டுப்புதகம் = இரட்டைக்கதவு; கயிற்கடை = கொக்குவாய் (கொக்கி).

ஒவ்வொரு பகுதிச் செய்தியையும் திரட்டி முகப்பில் வைத்துள்ள திறம், அம் முப்பதையும் திரட்டி நூல் திரட்டாகக் 'குறுஞ்சுவடி' ஒன்று ஆக்கிப் பயன் கொள்ளச் செய்யும் நெறியதாம்.

நாவலர் பெருமகனார் உரைத் திறநயம் குறித்து, முனைவர் அ.ஆறுமுகம் அவர்கள் தனி ஒருநூல் யாத்துளார். அதனைக் கற்றல் நலமிகச் செய்வதாம்.

ஆழ்ந்த புலமை, அகன்ற கல்வி, அயரா உழைப்பு, ஆராக் காதல், பிறவிப் பெருநோக்கு என்பவை ஒருங்கே கொண்ட பெருந்தக்கார் தமக்கே சிலப்பதிகாரம் முதலாம் காப்பிய உரை காண்டலும், பாட்டு தொகை தொல்காப்பியம் அன்ன நூல் விளக்கம் காணலும் வாய்வதாம்! அவ்வாய்திறம் மல்கிய நாவலர் உரை, காலத்திற்கு வேண்டும், மாரியெனப், பாகனேரி வெ.பெரிபழமு.காசி விசுவநாதன் செட்டியார் தூண்டலாலும், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியாளர் தாமரைத் திரு. வ.சுப்பையா பிள்ளை பேருதவியாலும் வெளிப்பட்டுப், பல்வேறு பதிப்புகளைக் கண்டது. இதுகால் பெருமக்கள் அறிவாக்கம் நாட்டுடைமைப் பொருளாக்கப்படுதல் என்னும் நன்னோக்கால், பொதுமை பூத்துப் பொலியும் வளமாக வெளிப்படுகிறது. அவ்வெளிப்பாட்டைச் செய்பவர், **தமிழ்மண் பதிப்பக** உரிமையாளர் திருமலி கோ.இளவழகனார். தமிழ்மண், தமிழ்மொழி, தமிழ் இனம் என்னும் முக்காவல் கடனும் முறையாக ஆக்குவதே நோக்காகக் கொண்டவர் இப்பெருமகனார்! நாவலர் தம் முழுதுறு படைப்புகளையும் தமிழுலகம் கூட்டுண்ண வழங்கும் இத்தோன்றல், தொண்டு வழிவழிச் சிறப்பதாக!

இன்ப அன்புடன்
இரா. இளங்குமரன்

திருவள்ளூர் தவச் சாலை
திருவளர்குடி (அஞ்சல்)
அல்லூர், திருச்சிராப்பள்ளி - 620101
தொ.பே.: 0431 2685328

சிலப்பதிகாரம் பதிப்பு வரலாறு

சிலப்பதிகாரம் - புகார்க்காண்டம்-1876

ஐம்பெருங் காவியங்களுள் முன்னதாகிய சிலப்பதி காரத்தின் புகார்க்காண்டம் 1876 இல் வெளிவந்தது. இது மூலம் மட்டுமே அமைந்த வெளியீடாகும். இதனை வெளியிட்டவர் சென்னை மாநிலக் கல்லூரி முதன்மைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் தி.ஈ.சீனிவாச ராகவாசாரியார். இந்நூல் ஊ.புஷ்பரத செட்டி யாரின் கலாரத்நாகரம் அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பெற்றது.

சிலப்பதிகாரம் இளங்கோ வடிகளாரால் செய்யப் பெற்றது என்பதை எவரும் அறிவர். ஆனால் அந்நூல் நிலைமை அஃதன்று. “சேரமான் பெருமானாயனார் இயற்றிய சிலப்பதிகாரம்” என அச்சிடப் பெற்றது. ஆசிரியர் இயற்பெயர் முதலாகிய சரித்திரம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. இவருடைய தமயன் பெயர் செங்குட்டுவன் என்பது மாத்திரம் தெரிகிறது” என முகவுரையில் பதிப்பாசிரியர் எழுதினார்.

“ கரும்பும் இளநீரும் கட்டிக் கனியும்
விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி - அரும்பவிழ்தார்ச்
சேரமான் செய்த சிலப்பதிகா ரக் கதையைச்
சாரமாய் நாவே தரி”

என்னும் காப்புப் பாடலைக் கொண்டு இம்முடிவுக்கு அவர் வந்திருக்க வேண்டும்.

சேரமான் என்றதும் பதிப்பாசிரியர் எண்ணம் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரை நினைந்தது. பின்னர்த் தவறென உணர்ந்தது. இதனை “இந்தச் சேரமான் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாராய் இருக்கலாம் என்று முன் முகவுரையில் ஒருவாறு எழுதினேன். ஆயினும் நன்றாய் நோக்கு மளவில் அது தவறாய் முடிகின்றது” என்று எழுதுகின்றார்.

காதைப் பெயர்களுள் அரங்கேற்று காதை ‘அரங்கேற்றுக் காதை’ என்றும், இந்திரவிழுவூர் எடுத்த காதை ‘இந்திரன் விழுவூர்

எடுத்த காதை' என்றும் கடலாடு காதை 'கடலாட்டுக் காதை' என்றும் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

“தகுந்த பிரதிகள் கிடைக்காமையால் சிறிது பிழை இருக்கக் கூடும்” என்கிறார். பாடவேறுபாடுகள் காட்ட முயன்றிருக்கிறார். அம்முயற்சியால் கானல்வரியில் ஒன்றும், கனாத்திறத்தில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பாடவேறுகளே காட்டப் பெற்றுள்ளன. ஆதலால் ஒத்துப் பார்ப்பதற்கு ஒரு பிரதியேனும் கிடைத்திருக்கிறது என்பது புலப்படுகின்றது. ஆய்வுக்குக் கிடைத்த சுவடிக் குறிப்பு ஒன்றும் இல்லை.

சீலப்பதிகாரம் - புகார்க்காண்டம் - உரையுடன் 1880

இதனை வெளிப்படுத்தியவர் பெரும் புலவர் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை மாணவர் தி.க.சுப்பராய செட்டியார். இவர் கானல்வரிக்கு எழுதிய உரையுடன் இப்பதிப்பு வெளிவந்தது. மற்றைப் பகுதிக்கு, அடியார்க்கு நல்லாருரையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு இவரே உரை வரைந்துள்ளார்.

“இந்நூலுக்கு உரை பல உளவேனும் அவற்றுள் அடியார்க்கு நல்லார் உரையே பெரும்பாலும் வழி வகுக்கின்றது. அவ்வரை பரந்தவுரையாய்க் கடினமான நடையாய் இருந்ததுமன்றி உரையின் தொடக்கம் இஃது, இறுதி இஃது எனவுணர்தல் அரிதாதலால் யாவரும் எளிதினுணரத் தொடக்கம் இறுதிகளைப் புலப்படுத்தியும், கடின நடையில் உள்ளவற்றை எளிய நடையாளர் செய்தும் வேண்டிய இடங்களில் விரித்தும் சுருக்கியும் கரலிகிதங்களால் வந்து பொருந்தாதனவற்றை விலக்கியும், கானல் வரிக்கு உரையின்மையால் உரை எழுதியும் அரங்கேற்றுகாதையுள் வரம்பின்றிப் பரந்த இசை நாடக இலக்கணங்கள் பலவிடங்களினும் வருதலால் ஆங்காங்குணர இங்குச் சுருக்கியும் இவ்வாறு புகார்க் காண்டமும் மதுரைக் காண்டமும் தனித்தனியாய் அச்சிற் பதிப்பிக்கத் தொடங்கிப் புகார்க்காண்டம் உரையோடு அச்சிட்டிருக்கின்றேன்.” என்று எழுதும் முகவுரைப் பகுதியால் இனிது விளங்கும்.

இவருக்குக் கிடைத்த சுவடிகளில் வஞ்சிக் காண்டம் இல்லை. அதனை உரையோடு வைத்திருப்பவர்கள் தந்து உதவுமாறு வேண்டினார். அவ்வாறு உதவினால் “இந்நூல் நிலை பெறுமளவும் அவர் பெயரும் நிலைபெறும்படி அச்சிற் பதிப்பிப்பேன்” என்றார், அவருக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுடன் திருமயிலை அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர் ஒரு பிரதி தந்த உதவியைக் குறிப்பிடுகிறார்.

நூல் வெளியிடுதற்குள்ள அருமையையும், அதற்கு அறிவாளர் செய்யவேண்டிய உதவியையும் உருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“பழங்காலத்தில் அச்சில் பதிப்பிக்கும் வழக்கம் இன்மையால் தமிழிலுள்ள பெருநூல்களை உரைகளோடு பல இறந்தன; எஞ்சியிருக்கின்ற சில நூல்கள் சிலரிடத்து அருகி வழங்குதலால் அவற்றுளொன்றை அவரிடத்து அலைந்து; திரிந்து பெறலரிது. பெற்றினும் எழுதுவோர் கிடைப்பது அரிது; கிடைப்பினும் கூலி பெரிதாகலிற் கொடுத்து எழுதுவித்தலரிது; எழுதுவித்துக் கற்கப்புகின்கரலிகிதங்களால் பொதிந்த வழக்களை நீக்கிப் பொருள் கொள்ளல் அரிது என்பது தெரிந்த தமிழ் நூலில் விருப்பமுடையோர் பலரும் பொருளுதவி செய்வராயின் மதுரைக் காண்டமும் உரையோடு விரைவில் அச்சிட்டு முடியும். இதுபோல இன்னும் சில நூல்கள் அச்சிடக் கருதியிருக்கின்றேன்.”

பதினாறு வகை அவதானங்களில் தேர்ந்தவர் சுப்பராய செட்டியார். ஆதலால் சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் எனப்பெற்றார். இவர் சென்னை அரசினர் நார்மல் பள்ளியின் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இவரே பதினோராந்திமுறை நூல்களைச் சுவடிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து முதற்கண் (1869) அச்சிட்டவர். மாயூரப் புராணம், நாகைக் காரோணப்புராணம், காஞ்சிப் புராணம், புலியூர் வெண்பா, காங்கேயன் உரிச்சொல் நிகண்டு, திருப்போரூர் சந்திமுறை ஆகிய நூல்களையும் அச்சிட்டார். இவர் குறித்துவாறு, மதுரைக் காண்டம்; வெளிப்படவில்லை. இப்புக்கார்க்காண்டம் சென்னை மெமோரியல் அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. பதிப்பிக்கப் பெற்ற காலம் “விக்கிரம சித்திரை மீ.” (கி.பி.1880)

சிலப்பதிகாரம் - அடியார்க்கு நல்லாருரை - அரும்பதவுரை ஆகியவற்றுடன் 1892

சிலப்பதிகார முதற்பதிப்பு வெளிப்பட்டுப் பதினாறு ஆண்டுகளின் பின்னே வெளிவந்த பதிப்பு இது. இதனைப் பதிப்பித்தவர் உ.வே.சாமிநாதையர். ஒன்றிரண்டு சுவடிகளையே கொண்டு ஆராய்ந்து மற்றவர்கள் பதிப்பித்தனர். இவர்தம் முதற்பதிப்புக்குப் பதினான்கு உரைச் சுவடிகளும், எட்டு மூலச்சுவடிகளும், இரண்டாம் பதிப்புக்கு மூன்று கையெழுத்துப் படிக்களும் கிடைத்தன. இதற்காகப் பட்டபாடுகள் இவ்வளவு என்று கூறமுடியாது. சிலப்பதிகார அரும்பத உரைச் சுவடி ஒன்றே ஒன்று கிடைத்தது. அதுவும் சிதைவு உடையது. வேறொரு

பிரதியைக் கண்டு ஒப்பிட்டு ஆராயலாம் என்று போற்றி வைத்தற்கும் தாங்காத அவ்வளவு சிதைவு உடையது. அதனை வழங்கியவர் தேரமுந்தூர் சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாசாரியார் என்பவர். அதனைக் குறித்துப் பதிப்பாசிரியர் எழுதுகின்றார்:

“அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும் முன்னுள்ளவைகள் பின்னும் பின்னுள்ளவைகள் முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும் அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அதனோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாக இருக்கும் என்று பலவிடங்களிலே தேடிப் பார்த்தும் வேறுபிரதி அகப்படவில்லை. அந்த ஒரு பிரதியை மட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு எனக்கு சிறிதும் மனமில்லையாயினும் அவ்வொரு பிரதியும் சிலநாளில் இறந்துவிடின் அதனோடு இவ்வுரை இறந்துவிடும் ஆகையால் இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டும் என்று சில அன்பர்கள் கூறியமையால் துணிந்து பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலானேன்.”

சிலப்பதிகாரம் ஏழாவது பகுதியாகிய கானல் வரிக்கும், இருபதாவது வழக்குரைகாதை முதலாகிய பிற்பகுதிக்கும் அடியார்க்கு நல்லார் உரை கிடைத்திலது. முழுவதும் பெற வேண்டுமென்று பெரிதும் முயன்றார். திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், திருவண்ணாமலை ஆதீனம், செங்கோல் மடம் முதலிய ஆதீன மடங்களிலும், சென்னையிலும் தஞ்சையிலுள்ள கையெழுத்துச் சுவடிநூல் நிலையங்களிலும், ஆழ்வார் திருநகரி, திருவைகுண்டம், வெள்ளூர், திருச்செந்தூர், ஆறுமுக மங்கலம், ஊர்க்காடு, ஊற்றுமலை, கடையநல்லூர், கிருஷ்ணாபுரம், பூழியன்குடி, கல்லிடைக்குறிச்சி, விக்கிரமசிங்கபுரம், களக்காடு, மேலகரம், செங்கோட்டை, தென்காசி, திருநெல்வேலி, வண்ணார்பேட்டை, பாளையங்கோட்டை, கும்பகோணம், கொட்டையூர், சீகாழி, சிதம்பரம், சேலம், பாகற்பட்டி, தஞ்சை, திரிசிரபுரம், திருப்பாதிரிப்புலியூர், துழாவூர், மதுரை, மிதிலைப்பட்டி, செவ்வூர், சென்னை, திருமயிலை முதலிய பலவூர்களிலுமுள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்புலவர் வீடுகளிலும் சென்று தேடினார். தாம் செல்லக் கூடாத இடங்களிலும் இங்கிலாந்து பாரிசு நகரம் இவற்றிலுள்ள கையெழுத்து நூல் நிலையங்களிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்களைக் கொண்டு தேடச் செய்தார். அவ்வுரை முற்றும் கிடையாமையால் கிடைத்த அளவில் பதிப்பித்தார்.

அரிதின் முயன்று அகப்படுத்திய சுவடிகளுள் பல இனி வழுப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இடமில்லாமல் பிழை பொதிந்து, பல்லாண்டுகளாகத் தம்மைப் படிப்போரும் படிப்பிப்போரும் இல்லை என்பதையும், நூல்களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே நோன்பாகக் கொண்ட அறவோர் களாலேயே தாம் உருக்கொண்டிருத்தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின. “இவற்றை ஆராய்ந்த துன்பத்தை உள்ளங்கால் உள்ளம் உருகும்” என்று உரைக்கின்றார் ஐயர்.

சிலப்பதிகாரத்தின் இரண்டாம் பதிப்பு 1920 ஆண்டு வெளியாயிற்று. முதற்பதிப்பில் நூலின் இறுதியில் தனியே அச்சிடப் பெற்றிருந்த அரும்பதவுரை அவ்வப்பக்கத்திலேயே அச்சிடப் பெற்றது. ‘என’ என்று முடிந்த அகவற்பாவின் ஈறுகள் ‘என்’ என, மாற்றப் பெற்றன. மேற்கோள் பகுதியும் அவ்வப்பக்கத்திலேயே அச்சிடப் பெற்றது. முகவுரையை அடுத்து இருந்த தொகையகராதி முதலியன ‘அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி’ என நூலின் இறுதியில் இணைக்கப்பெற்றது. இவ்வாறே பல செப்பங்களை இரண்டாம் பதிப்புப் பெற்றது. பிற்பதிப்புகளிலும் இவ்வாறே சிலச்சில திருத்தங்கள் பெற்றன.

ஐந்தாம் பதிப்பு 1950-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அப்பொழுது ஐயர் தம் நூற்பதிப்பை மேற்கொண்டிருந்தவர் அவர் திருமகனார் கலியாண சுந்தரையர். அவர்க்குச் சென்னை அரசினர் கையெழுத்துச் சுவடி நூல் நிலையத்தில் அரும்பத உரைப் பிரதி ஒன்று இருப்பது அறியவந்தது. ஆங்குச் சென்று அதனைப் படியெடுத்துப் பதிப்பிட்ட அரும்பதவுரையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார். அதில் கண்ட வேறுபாடுகளை அப்பதிப்பிலே பின்னிணைப்பாக இணைத்தார்.

1891-ஆம் ஆண்டு சூன் மீ சிலப்பதிகார முதற்பதிப்பு அச்சிடத் தொடங்கப்பெற்றது. பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையில் உள்ள வெள்ளைய நாடார் வெள்ளிவிழா (ஜூபிலி) அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப் பெற்றது. திருவாவடுதுறை, குன்றக்குடி, திருப்பனந்தாள் மடங்களின் தலைவர்களும், கொழும்பு பொ.குமாரசாமி முதலியாரும், கும்பகோணம் சாது சேசையர் முதலிய சிலரும் பொருளுதவி புரிந்தனர்.

சிலப்பதிகாரம் வெளியிடப் பெற்றது. பலர் உதவி இருந்த தெனினும் கடனும் இருந்தது. அந்நிலையில் இராமநாதபுரம் அரசர் பாற்கர சேதுபதி நவராத்திரி விழாவுக்கு ஐயரை வரச் செய்து இரண்டு பட்டுத் துப்பட்டிகளைப் பரிசாக வழங்கினார்.

போக்கு வரவுக்கென ரூ.100 வழங்கினார். துப்பட்டிகளைக் கொண்டு சென்ற ஐயருக்குக் கடன் பற்றிய கவலை எழுந்தது. திருவாவடுதுறை அம்பலவாண தேசிகரைக் கண்டு சேதுபதி செய்த சிறப்பினை உரைத்தார்! அவர் வியந்து பாராட்டினார். துப்பட்டியின் சிறப்பினையும் உரைத்தார். ‘இவை என்ன விலை பெறும்?’ என வினாவினார் ஐயர். இரண்டும் முந்நூறு ரூபா பெறும் என்றார் தேசிகர்; ‘சிலப்பதிகாரம் அச்சிட்ட கடன் இருக்கிறது. அதனைத் தீர்க்க வழியில்லை; இவற்றை வைத்துக் கொண்டு நான் என்ன செய்யப் போகிறேன். தமிழ்த்தாயின் திருப்பணியால் வந்த பெருமை இது. இதனை மீண்டும் அப்பணிக்குப் பயன்படுத்துவதே முறை’ என்றார் ஐயரின் எண்ணத்தை அறிந்துகொண்ட தேசிகர் ரூ.300 தந்து துப்பட்டிகளை வாங்கிக்கொண்டார்! சிலப்பதிகாரப் பதிப்பால் நேர்ந்திருந்த கடன் நீங்கிப் பிற நூல்களின் பதிப்பிலே ஊன்றினார். தாம் நூலாடையாகிய மேலாடை போர்த்தி மகிழ்வதிலும், தமிழன்னைக்குத் தாம் நூலாடையாகிய மேலாடை போர்த்தி மகிழ்வதிலேயே ஐயர் உள்ளம் நிலைத்திருந்தமை இதனால் புலப்படும்.

சிலப்பதிகாரப் பதிப்புக்குக் கிடைத்த சுவடிகளை உதவியவர்கள் பெயர்களும் சுவடி எண்ணிக்கையும் வருமாறு:

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்	சுவடி 1
திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை	சுவடி 2
திரிசிரபுரம் சி. தியாகராச செட்டியார்	சுவடி 1
திருநெல்வேலி சாலிவாடசுவர ஓதுவார்	சுவடி 2
சேலம் இராமசாமி முதலியார்	சுவடி 1
சிதம்பரம் சாமி ஐயங்கார்	சுவடி 1
சென்னை தொ.வேலாயுத முதலியார்	சுவடி 1
சென்னை சூ.அப்பன் செட்டியார்	சுவடி 1
சென்னை குருசாமி அய்யர்	சுவடி 2
திருயிலை அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர்	சுவடி 2
யாழ்ப்பாணம் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை	சுவடி 1
யாழ்ப்பாணம் தி.குமாரசாமி செட்டியார்	சுவடி 3
யாழ்ப்பாணம் வி.கனகசபைப் பிள்ளை	சுவடி 2

ஆறுமுகமங்கலம் குமாரசாமி பிள்ளை	சுவடி 1
திரிசிரபுரம் அண்ணாசாமி பிள்ளை	சுவடி 1
மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர்	சுவடி 1
கொழும்புத்துறை குமாரசாமி செட்டியார்	சுவடி 1
ஆழ்வார் திருநகரி பெரிய திருவடிக் கவிராயர்	சுவடி 1
ஆகச் சுவடிகள்	சுவடிகள் 25

சிலப்பதிகாரம் முழுமை பெற்ற உரைப்பதிப்பாகப் பாகனேரி தனவைசிய இளைஞர் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாக வந்தது. அவ்வுரை பற்றி உரைவேந்தர் ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளையவர்கள், “இஞ்ஞான்று நடுக்காவேரி பண்டித ந.மு.வே.நாட்டார் அவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து நூல் முழுமைக்கும் எழுதிய நல்லுரை தமிழ்மக்கள் தவப்பேற்றால் வெளிவந்திருக்கிறது. இப்பெருமகனின் உரை நலத்தைப் படித்து இன்புற வேண்டும் என்றும் அது சர்க்கரைக் கட்டியால் இயன்ற ஓவியம் எப்பாலும் தித்திப்பதைப் போல அவர்தம் உரையில் எப்பகுதியும் இன்பம் தருகிறது. அவர்களது இவ்வரிய உதவிக்குத் தமிழ் மக்கள் என்றும் நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடு உடையர்” என்று பாராட்டு அருமையது நாவலர் சிலப்பதிகார உரை.

இன்ப அன்புடன்
இரா. இளங்குமரன்

பதிப்புரை

முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய்ப் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்கும் நம் தமிழ் மொழியின் ஈடற்ற அறிவுச் செல்வங்களை யெல்லாம் தேடியெடுத்துத் உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்க்கு வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு ‘தமிழ்மண் பதிப்பகம்’ தொடங்கப் பெற்றது.

தாய்மொழியாம் தமிழுக்கு வளம் சேர்ப்பதை முதன்மையாகக் கொண்டும், இனநலம் காப்பதைக் கடமையாகக் கொண்டும் மிகுந்த தமிழணர்வோடு தமிழ் நூல் பதிப்பில் எம் பதிப்புச் சுவடுகளைக் கால் பதித்து வருகிறோம்.

தமிழ் , தமிழர் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்திற்கு வடிவம் தந்து தமிழுக்கு அளப்பரிய தொண்டு செய்த அறிஞர்கள் எழுதிய நூல்களையெல்லாம் ஒருசேரத் தொகுத்து ஒரே வீச்சில் தொகை தொகையாய் எம் பதிப்பகம் இதுகாறும் வெளியிட்டு வருவதைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்கறியும்.

மொழிநூல் கதிரவன் பாவாணரின் அறிவுச் செல்வங்களை யெல்லாம் ஒரே நேரத்தில் மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிட்ட தால் தமிழ் உலகம் என்னை அடையாளம் கண்டது; என் மதிப்பை உயர்த்தியது.

நல்ல தமிழ் நூல்களைத் தமிழர்களுக்கு அளிக்கும் போதெல்லாம் எனக்குப் புத்துணர்ச்சியும் பெருமகிழ்வும் ஏற்படுகின்றன. பதிப்புத் துறையில் துறைதோறும் மேலும் பல ஆக்கப் பணிகளைச் செய்ய உறுதி கொள்கிறேன்.

தமிழ்நூல் பதிப்பில் எம் பதிப்பகம் இதுகாறும் ஆற்றிய தமிழ்ப் பணியை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். நெஞ்சில் ஒரு நிறைவு. இனிச் செய்ய வேண்டிய பணியை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். தயக்கமும் கவலையும் மேலிட்டாலும், தக்க தமிழ்ச் சான்றோர்கள், நண்பர்கள் துணையோடு அதனைச் செய்து முடிப்பேன் என்ற உறுதியும் தெம்பும் எனக்கு ஏற்படுகின்றன. எனவே, முன்னிலும் வேகமாக என் பதிப்புப் பணிகளைத் தொடர்கின்றேன்.

“தொண்டு செய்வாய்! தமிழுக்கு..... , செயல் செய்வாய் தமிழுக்கு..... , ஊழியஞ் செய் தமிழுக்கு, பணி செய்வாய்! தமிழுக்கு, இதுதான் நீ செயத் தக்க எப்பணிக்கும் முதல் பணியாம்.” எனும் பாவேந்தர் வரிகளின் உணர்வுகளைத் தாங்கித், தமிழ், தமிழர் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் பின்னணியோடு வளர்ந்த நான் தாய்மொழிவழிக் கல்வியின் மேன்மையை வலியுறுத்திய நாவலர் நாட்டாரின் நூல்களை தமிழர் தம் கைகளில் தவழ விடுகிறேன்.

நாட்டார் யார்?

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் தமிழ்த் தேரை இழுத்த பெருமக்களுள் நாவலர் ந.மு.வே. நாட்டாரும் ஒருவர்; தமிழுக்கு வளம் சேர்த்த அறிஞர் பெருமக்களுள் முன்வரிசையில் வைத்துப் போற்றத் தக்க பெருமையர்; “சங்கத் தமிழ் நூல்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்தவர்; பன்னூல் அறிவும் பழந்தமிழ்ப் புலமையும் மிக்கவர்; இணையற்ற உரையாசிரியர்; நூலாசிரியர்; வரலாற்று ஆய்வாளர்; ஆய்வறிஞர்; தமிழ் அறிஞர்கள் நடுவில் என்றும் பொன்றாப் புகழுடன் நிலைத்து நிற்பவர்” என்று அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சான்றோர் களால் போற்றப் பெற்றவர்.

மேலும், நாட்டாரையா அவர்கள் தமிழ் நெறியையும், தமிழர் மரபையும் உலகுக்கு உணர்த்திய உரைவளச் செம்மல்; தமிழுணர்வின் - தமிழாற்றலின் வலிமையை வெளிப்படுத்திய தமிழ்ப் பேராசான்; தமிழறிவின் வற்றாத வளத்துக்குத் தமிழ் வள்ளலாய் வாழ்ந்தவர்; தமிழ்ப் பண்பாட்டு வடிவங்களுக்கு அடையாளமாகத் திகழ்ந்தவர்; தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியவர்; தன்னலம் கருதாது தமிழ் நலம் கருதியவர். தம்மை முன்னிறுத்தாது தமிழை முன்னிறுத்தித் தமிழுக்கு வளமும் வலிவும் பொலிவும் சேர்த்த இப்பெருந் தமிழறிஞரின் நூல்களை எம் பதிப்பகம் வெளியிடுவதில் பெருமை கொள்கிறது.

பன்னருஞ் சிறப்புக்கள் நிறைந்த பழந்தமிழ்க் கருவூலங்களை ஒருசேரத் தொகுத்துத் தமிழ் உலகிற்கு வழங்க வேண்டும் என்று எனக்கு வழிகாட்டியவர் செந்தமிழறிஞர், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியின் மேனாள் முதல்வர், நாவலர் ந.மு.வே. நாட்டார் திருவருள் கல்லூரியின் நிறுவனர் பேராசிரியர் பி.விருத்தாசலனார் ஆவார். அவர் ‘கெடல்எங்கே தமிழின்நலம் அங்கெல்லாம் தலையிட்டுக் கிளர்ச்சி செய்க!’ எனும் பாவேந்தர் வரிகளுக்கு

நம்மிடையே இன்று சாட்சியாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்; வாழும் தமிழறிஞர்களில் நான் வணங்கும் சான்றோருள் ஒருவர். இப் பெருமகனாரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டும் இவருடைய முழு ஒத்துழைப்பிடனும், மேற்பார்வையுடனும் **நாவலர் நாட்டார் தமிழ் உரைகள்** என்னும் தலைப்பில் நாட்டாரையா நூல்கள் அனைத்தையும் **24 தொகுதிகளாகத்** தமிழ் உலகுக்குப் பொற்குவியலாகத் தருவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

குமுகாய மாற்றத்துக்கு அடிப்படையானது தாய்மொழி வழிக் கல்வி ஒன்றுதான். இக்கல்விதான் மக்களுக்கு ஊற்றுக் கண். தாய்மொழி வழிக் கல்விதான் குமுகாயத்தின் முகத்தைக் காட்டவல்லது; மக்களை உயர்த்த வல்லது என்னும் உறுதியான நிலைப்பாடுடைய இப்பெருந்தமிழறிஞரின் நூல்களை வெளியிடுவதில் பெருமைப் படுகிறேன். 'தாய்மொழியே சிந்தனைக்கு மலையூற்று' என்னும் பாவேந்தரின் சிந்தனையைத் தம் நெஞ்சில் தாங்கியவர் பேராசிரியர் விருத்தாசலனார். இவரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு இப்பழந்தமிழ்க் கருவூலங்களை வெளியிடுவதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

தாய்மொழியைப் புறக்கணித்த எந்த இனமும், எந்த நாடும், வளர்ந்ததாகவோ, வாழ்ந்ததாகவோ, செழித்ததாகவோ வரலாறு இல்லை. வளர்ந்து முன்னேறிய நாடுகளின் மக்கள் எல்லாம் தம் தாய்மொழியின் மூலம்தான் கல்வி கற்று உலகரங்கில் உயர்ந்து நிற்கின்றனர் என்பதைத் தமிழர்கள் இனியேனும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அரசோ, பல்கலைக் கழகங்களோ, பேரியக்கங்களோ, அறநிறுவனங்களோ, பெருஞ்செல்வர்களோ அறிஞர்கள் குழு அமைத்துச் செய்ய வேண்டிய பெரும்பணியைப் பெரும் பொருள் நெருக்கடிகளுக்கு இடையில் செய்ய முன் வந்துள்ளேன். பழந்தமிழ்க் கருவூலமான நாட்டாரின் இவ்வருந்தமிழ்ப் புதையல்கள் தமிழர்கள் இல்லந்தோறும் இருப்பதற்கு உங்களின் பங்களிப்பையும் செய்ய முன் வாருங்கள். மொழி, இன நாட்டின் அடையாளங்களை மீட்டெடுக்கும் எம் தமிழ்ப் பணிக்குக் கைகொடுத்து உதவுங்கள். இந் நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ் மக்கள் உள்ளங்களிலும் இல்லங்களிலும் வைத்துப் போற்றத் தக்க - பாதுக்காக்கத்தக்க கருவூலங்கள் ஆகும்.

நாவலர் நாட்டார் தமிழ் உரைகளுக்கு அணிந்துரை தந்து எம் தமிழ்ப் பணிக்குப் பெருமை சேர்த்த பெருமக்கள் பேராசிரியர் பி.விருத்தாசலம், புலவர் இரா.இளங்குமரனார்,

முனைவர் சோ.ந.கந்தசாமி, முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி, புலவர் செந்தலை ந. கவுதமன், ச.சிவசங்கரன் , நாட்டாரின் மரபு வழி உறவினர் திருமிகு குரு. செயத்துங்கன், பேரா.கோ. கணேசமூர்த்தி ஆகியோர்க்கு எம் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

நாட்டார் தமிழ்க் கல்லூரியின் பேராசிரியப் பெரு மக்களும், கல்லூரி மாணவர்களும் நாட்டார் தமிழ் உரைகள் பிழையற்ற செம்பதிப்பாக வெளிவருவதற்குப் பல்லாற்றானும் துணையிருந்தனர். இவர்களுக்கு என் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள். இப்பதிப்பில் பிழை காணின் சுட்டி எழுதுங்கள்: சொல்லுங்கள். அடுத்த பதிப்பில் பிழை நீக்கி நிறைவு செய்வேன்.

இந்நூல் ஆக்கத்திற்கு இரவும் பகலும் என்னோடு இருந்து, எனக்குப் பெருந்துணை செய்த எம் பதிப்பக ஊழியர்கள் அனைவரையும் இந்நேரத்தில் நன்றி உணர்வோடு பாராட்டு கின்றேன்.

சென்னை
3-10-2007

இங்ஙனம்,
கோ.இளவழகன்

நூலாக்கத்திற்குத் துணை நின்றோர்

நூல் கொடுத்து உதவியோர்

செந்தமிழ் அந்தணர் இரா.இளங்குமரனார்
நாட்டார் கல்லூரி நிறுவனர் பேராசிரியர் பி.விருத்தாசலம்
திருமிகு குரு.செயத்துங்கன், முனைவர் கோ.கணேசமூர்த்தி

நூல் வடிவமைப்பு

செல்வீ வ.மலர்

மேலட்டை வடிவமைப்பு
ஓவியர் மு. இராமநாதன், வ.மலர்

கணினி அச்சு
நாட்டார் கல்லூரி கணினிப் பிரிவு,
முனைவர் கி. செயக்குமார், ம. பிரியா,
குட்வில் பெ. செல்வி

மெய்ப்பு

நாட்டார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்
புலவர் த. ஆறுமுகம், க.சுப்பிரமணியன்,
பொன். மணிமொழி, மு.இராசவேலு,
க. குழந்தைவேலன், சுப. இராமநாதன்,
அரு.அபிராமி, அ. கோகிலா, இரா. நாகவேணி

உதவி

அரங்க. குமரேசன், மு.ந. இராமசுப்ரமணிய இராசா,
வே. தனசேகரன், இல. தருமராசு

எதிர்மம் (Negative)

பிராசசு இந்தியா (Process India), சென்னை -14

அச்சு மற்றும் கட்டமைப்பு
வெங்கடேசுவரா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-6

இவர்களுக்கு எம் நன்றி என்றும் . . .

உள்ளடக்கம்

பதிப்பாசிரியர் உரை	iv
அணிந்துரை	xi
பதிப்புரை	xxv
முகவுரை	1
இளங்கோவடிகள் வரலாறு	11
அரும்பதவுரையாசிரியர் வரலாறு	15
அடியார்க்கு நல்லார் வரலாறு	17
பதிகம்	21
உரை பெறு கட்டுரை	40

புகார்க் காண்டம்

1. மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்	43
2. மனையறம் படுத்த காதை	54
3. அரங்கேற்று காதை	69
4. அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய் காதை	121
5. இந்திர விழவு ரெடுத்த காதை	134
6. கடலாடு காதை	168
7. கானல் வரி	196
8. வேனிற் காதை	236
9. கனாத்திற முரைத்த காதை	256
10. நாடு காண் காதை	269
கட்டுரை	303
அருஞ்சொல் முதலியவற்றின் அகரவரிசை	305

சிலப்பதிகாரம்

புகாரீக காண்டம்

